

GZELCARKA (1) *sb f*

G pl gzelcårek.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Kobieta zajmująca się wyrobem i sprzedażą salcesonu: Dobry téż ná to łzpik/ z golennych kości
wywårzony/ tego v gzelcarek w Krákwie naydzie dofyć/ á tym náciéray *SienLek* 170v.

HG